

Skatteministeriet

28. maj 2021
J.nr. 2021 - 3911

Til Folketinget – Retsudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 994 af 19. april 2021 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Morten Bødskov

/ Magnus Rønning-Andersson

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for praksis for inddrivelse af gæld fra sagsomkostninger i straffesager, og hvad praksis er for geninddrivelse af gæld fra sagsomkostninger i straffesager, hvor skyldner i første instans er blevet erklæret uden betalingsevne til at afdrage på denne gæld? Vil ministeren endvidere redegøre for, hvordan denne inddrivelsesprocedure efterlever de danske forpligtelser i henhold til EMRK artikel 6?

Svar

Til brug for besvarelsen er der indhentet nedenstående bidrag fra Gældsstyrelsen, som jeg henholder mig til:

”Gæld vedrørende sagsomkostninger i straffesager indgår i den almindelige inddrivelsesindsats, dvs. udsendelse af rykkere, modregning, lønindeholdelse, fastsættelse af afdragsordning og foretagelse af udlæg. Der kan kun fastsættes en afdragsordning eller iværksættes lønindeholdelse, hvis skyldner har en vis betalingsevne. Hvis skyldner ikke har en betalingsevne, kan Gældsstyrelsen bevillige henstand med betalingen.

Gældsstyrelsen kan desuden på anmodning fra en skyldner eftergive gæld under visse betingelser, bl.a. hvis det godtgøres, at skyldneren ikke er i stand til og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser. Eftergivelse kan i almindelighed ikke finde sted, hvis en ikke uvæsentlig del af gælden er pådraget ved strafbare eller erstatningspådragende forhold. I eftergivelsessager vedrørende straffesagsomkostninger indgår Gældsstyrelsen i en dialog med politiet med henblik på at afklare, om eftergivelse vil være stødende for retsfølelsen. Gældsstyrelsen lægger bl.a. vægt på det strafbare forholds grovhed og tiden, der er gået, siden det strafbare forhold blev begået. Selv om skyldner har uafklarede forhold, og gælden er pådraget ved strafbare forhold, kan skyldner i nogle tilfælde alligevel opfylde betingelsen for at få eftergivet sin gæld. Det kan fx være i situationer, hvor den pågældende skyldner efter løsladelse gør en særlig indsats for at finde fodfæste igen. Dette vil som udgangspunkt bero på en udtalelse fra kommunen og Kriminalforsorgen.

Inden Gældsstyrelsen tvangsinddriver gæld vedrørende sagsomkostninger, varsles skyldner, og skyldner får mulighed for at fremsætte indsigelse mod tvangsinddrivelsen. Gældsstyrelsen kan tillægge indsigelser mod sagsomkostningerne opsættende virkning for inddrivelsen og videresender indsigelserne til afklaring hos politiet, som har sendt sagsomkostningerne til inddrivelse. Gældsstyrelsens afgørelser om tvangsinddrivelse kan påklages til Landsskatteretten eller direkte til domstolene, ligesom Landsskatterettens afgørelser kan indbringes for domstolene.

Det vurderes i øvrigt ikke at rejse spørgsmål i forhold til EMRK artikel 6, at den dømte kan få inddrevet pålagte sagsomkostninger fra en straffesag. Der henvises til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom i sagen *Croissant v. Tyskland*, dom af 25. september 1992, hvoraf det fremgår, at det ikke anses for at være i strid med EMRK artikel 6, at en borger bliver pålagt sagsomkostninger, hvis den dømte efterfølgende har mulighed for at anmode

om helt eller delvist at få eftergivet sagsomkostningerne i tilfælde af manglende betalings-
evne. Endvidere fremgår det af dommen, at det er op til den person, der ønsker vederlagsfri
forsvarerbistand, at godtgøre, at vedkommende ikke har tilstrækkelige midler til at betale
selv.”